

163

1655-1666

VI. A családgyház

1655 Krisztus József és Mária szent családjának ölen akart e világra jönni és felnövekedni. Az Egyház nem más, mint "Isten családja". Kezdetől fogva az Egyház magvát gyakran azok alkották, akik "házuk népével" együtt lettek hívőkké. Amikor megtértek, azt akarták, hogy "egész házuk" is elnyerje az üdvösséget. Ezek a hívővé vált családok voltak a keresztény élet szigetei egy hitetlen világban.

1656 Ma egy olyan világban, mely gyakran távol áll a hittől, sőt ellenséges vele szemben, a hívő családok mint a hit élő és sugárzó tűzhelyei rendkívül fontosak. Ezért nevezi a II. Vatikáni Zsinat a családot ősi kifejezéssel: *Ecclesia domestica*, 'családi egyháznak'. A család ölen "a szülők legyenek gyermekeik első hithirdetői szavukkal és példájukkal, és ápolják mindegyikük sajátos hivatását, s különös gonddal a szent hivatásokat".

1657 A családban kiemelekdő módon gyakorolják a családapá, a családanya, a gyermekek és valamennyi családtag keresztségi papságát "a szentségek vételében, az imádságban, a hálaadásban, a szent élet tanúságtételében, az önmegtagadásban és a tevékeny szeretetben". A családi otthon tehát a keresztény élet első iskolája és "az érlelődő emberiség iskolája". Itt tanulja meg az ember a kitartó munkát, ismeri meg a munka örömét, a testvéri szeretetet, a nagylelkű, ismételt megbocsátást, és mindenekelőtt Isten szolgálatát az imádságban és az élet elajándékozásában.

1658 Gondolnunk kell még azokra az emberekre is, akik konkrét körülményeik miatt - melyekben kénytelenek élni, gyakran akaratuk ellenére - különösen közel állnak Jézus szívéhez, és ezért megérdemlik az Egyház megbecsülését és gondoskodását, különösen a lelkipásztorok részéről: a nem házasságban élő emberek sokaságára. Sokan közülük emberi család nélkül maradnak, gyakran szegénységük miatt. Vannak, akik ezt az élethelyzetet az evangéliumi boldogságok szellemében, Istent és a felebarátot példás módon szolgálva élik meg. Mindannyian találjanak nyitott ajtóra a "családgyházaknál" és annál a nagy családnál, ami az Egyház. "Senki nincs család nélkül ezen a világon: az Egyház mindannyiunk otthona és családja, különösen azoké, akik »fáradoznak és az élet terheit hordozzák« (Mt 11,28)."

Összefoglalás

1659 Szent Pál mondja: "Férjek, szeressétek feleségeteket, miként Krisztus is szerette az Egyházat (...). Nagy titok ez, én Krisztusra és az Egyházra vonatkoztatom!" (Ef 5,25.32)

1660 A házassági szövetséget, mellyel egy férfi és egy nő az élet és a szeretet bensőséges közösségét alkotja egymással, a Teremtő alapította és saját törvényekkel látta el. Természete szerint a házastársak javára és a gyermek nemzésére és nevelésére van rendelve. A megkereszteltek között az Úr Krisztus szentség rangjára emelte.

1661 A házasság szentsége Krisztus és az Egyház egységét jelzi. A házastársaknak kegyelmet hoz arra, hogy azzal a szeretettel szeressék egymást, amellyel Krisztus szerette Egyházát; így a szentségi kegyelem tökéletesíti a házastársak emberi szeretetét, megerősíti fölbonthatatlan egységüket és megszenteli őket az örök életre vezető úton.

1662 A házasság a felek megegyezésén alapul, azaz azon az akaraton, hogy kölcsönösen és véglegesen ajándékozzák önmagukat a hűséges és termékeny szeretet szövetségének életére.

1663 Mivel a házasság a feleket az Egyházban nyilvános életállapotba helyezi, kiszolgáltatásának nyilvánosnak kell lennie, liturgikus cselekményen belül pap (vagy az Egyház minősített tanúja), tanúk és a hívők közösségének színe előtt.

1664 Az egység, a fölbonthatatlanság és a termékenységre nyitott lelkiület lényegében tartozik hozzá a házassághoz. A poligámia ellentmond a házasság egységének; a válás szétválasztja azt, amit Isten összekötött; a termékenység elutasítása elválasztja a házasságot annak "legdrágább ajándékától", a gyermektől.

1665 Az elváltak új házassága a törvényes házastárs életében áthágja Isten tervét és törvényét, melyeket Krisztus tanított. Az Egyháztól nem szakadtak el, de szentáldozáshoz nem járulhatnak. Keresztény életüket főként úgy élhetik, hogy gyermekeiket hitben nevelik.

1666 A keresztény otthon az a hely, ahol a gyermekek az első hithirdetést kapják. Ezért a családi otthont joggal nevezi "családi egyháznak", a kegyelem és imádság közösségének, az emberi erények és a keresztény szeretet iskolájának.